

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Fram for Gud med alle ting

Mark 7:31-37. 13. søndag etter pinse. Sulaposten.

Roald Kvam © 2008

"Da han drog bort igjen fra bygdene ved Tyrus, tok han veien gjennom Sidon til Galileasjøen, midt gjennom Dekapolis-landet. De førte til ham en mann som var døv og hadde vanskelig for å tale, og de bad ham legge hånden på ham. Han tok ham da med seg avsides, bort fra folket. Han stakk fingrene i ørene hans, spyttet og rørte ved tungen hans. Han så opp mot himmelen, sukket, og sa til mannen: Effata! Det betyr: Lukk deg opp! Straks ble ørene hans åpnet, og tungens bånd ble løst, slik at han talte rent. Han bød dem at de ikke skulle fortelle dette til noen. Men jo mer han forbød dem det, dess mer gjorde de det kjent. De var overmåte forundret og sa: Han har gjort alle ting vel! Han gjør det så at både de døve hører og de stumme taler." Mark 7:31-37.

Da Jesus drog bort igjen fra bygdene ved Tyrus, tok han veien gjennom Sidon til Galileasjøen. Tenk om Jesus hadde valgt et annet mål for sin reise? En annen vei? Da ville denne mannen dø med sin nød. Tenk om Jesus ikke hadde kommet til oss, i vår nød? Da kan heller ikke vi komme oss ut av dette livet levende. Men Jesus kom!

De førte mannen til Jesus. Vi kan også føre mennesker til Jesus. Ved at vi ber for dem eller at vi ber dem med til menigheten. For der to eller tre er samlet i Jesu navn, der er han selv også – midt i blant dem. Når vi har tenkt oss tom og ikke eier råd eller kraft til å ta dem ut av deres nød, så la oss ta dem fram for Gud, føre dem til Jesus. Da Jesus gikk på jorden, virket Gud gjennom Kristi fysiske legeme. I dag bruker Gud hans åndelige legeme. Menigheten er Guds verktøy på jorden: "For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem." Ef 2:10.

Jesus tok ham med seg avsides, bort fra folket. For et merkelig veivalg! Ville Han ikke vinne folkets hjerte? Ville Han ikke bli deres konge? Jo visst, men etter Guds timeplan og på Guds måte: Korset først, siden kronen. Jesus kunne nok ha vunnet våre hjerters oppmerksomhet gjennom tegn og under. Men han kunne bare vinne våre liv gjennom lidelsen og døden på korset. Han valgte korset.

Jesus stakk fingrene i ørene hans, spyttet og rørte ved tungen hans... Var ikke et ord nok ifra Ham som skapte himmelen og jorden med ord og bare ord? Jesus trenger ikke mer en å tale, så skjer det. Vi, derimot, trenger synlige ord. Gud hjelper oss til ro i troen på Hans ord: Synlige ord i Bibelen, ord som kjennes langs huden vår i dåpen og ord som vi spiser og drikker under brød og vin ved Herrens bord i nattverdsmåltidet.

Effata! Det betyr: Lukk deg opp! Vi kan føre mennesker til Jesus. Vi kan ikke redde dem selv. Vi kan rope og skrike og nødbe om en vei ut av vår nød. Men vårt rop åpner ingen dør... Bare Jesus kan åpne. Og derfor sier Han: "Kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri

deg, og du skal prise meg.” Sal 50:15.

Gå til Jesus. Ta andre med deg til Jesus i bønn eller gjennom menigheten. Da får du, i evighetens lys, kjenne og bekjenne som folket på Jesu tid: ”Han har gjort alle ting vel!”

Bare Jesus kan berøre til befrielse; tilgivelse, tro og tilbedelse, tilhørighet og tjeneste. Jesus kan. Jesus vil.

”Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting deres bønneemner komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus.” Fil 4:6-7.

